

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.02.1986, sp. zn. 1 To 4/86, ECLI:CZ:NS:1986:1.TO.4.1986.1

Číslo: 16/1987

Právní věta: Jestliže je třeba určit cenu věcí, jež nemají maloobchodní cenu a ani nejsou srovnatelné s jinými výrobky na vnitřním trhu, je třeba vycházet z ceny, za kterou vlastník věc získal.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.02.1986

Spisová značka: 1 To 4/86

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání majetku v socialistickém řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 43 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16

Jestliže je třeba určit cenu věcí, jež nemají maloobchodní cenu a ani nejsou srovnatelné s jinými výrobky na vnitřním trhu, je třeba vycházet z ceny, za kterou vlastník věc získal.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 19. 2. 1986 sp. zn. [1 To 4/86.](#))

Nejvyšší soud ČSR zamítl odvolání krajského prokurátora v Praze proti rozsudku krajského soudu v Praze ze dne 19. prosince 1985 sp. zn. 1 T 23/85.

Z odůvodnění:

Rozsudek krajského soudu v Praze ze dne 19. prosince 1985 sp. zn. 1 T 23/85 byl obžalovaný M. V. uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) tr. zák. proto, že v přesně nezjištěné době od 2. listopadu 1982 do května 1983 ze skladu n. p. Aero Vodochody, okr. Praha-východ, odcizil náhradní díly s integrovanými obvody k NC strojům v hodnotě nejméně 91 151,60 Kčs v tzv. realizačních cenách a 7,49 kg trubičkového cínu v ceně 1205,30 Kčs. Za to byl odsouzen podle § 132 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání krajský prokurátor v Praze a obžalovaný M. V. vzal odvolání výslovně zpět.

Krajský prokurátor vytýká v odvolání krajskému soudu, že pochybil při zjištění výše škody. Za účelem stanovení maloobchodní ceny, když velkoobchodní cenu nelze určit, byl vypracován doplněk znaleckého posudku. Přesto, že znalec po konzultaci s pracovníky cenových úřadů zjistil, že maloobchodní cena byla o 50 vyšší, krajský soud se dále tímto zjištěním nezabýval, ačkoliv měl správně doplnit dokazování výsledkem pracovníka cenového úřadu ČSR, protože není vyloučeno, že doplnění dokazování by mělo za následek přísnější posouzení jednání obžalovaného.

Zástupce Generální prokuratury ČSR v závěrečném návrhu poukázal na správný postup krajského soudu v Praze, pokud při stanovení výše škody vycházel z tzv. realizační ceny náhradních dílů, protože maloobchodní ani velkoobchodní cena není stanovena. Má však za to, že znalec nepostupoval správně při stanovení hodnoty náhradních dílů ke dni odcizení, a proto krajský soud měl učinit dotaz na podnik zahraničního obchodu, jaká byla tzv. realizační cena náhradních dílů v době nákupu a jaká byla v době odcizení obžalovaným.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že odvolání není důvodné.

Nejvyšší soud ČSR se zabýval především námitkami uplatněnými v odvolání krajského prokurátora v Praze, které spočívaly v tom, že krajský soud měl věnovat pozornost zjištění znalce; znalec po konzultaci s pracovníky cenového úřadu zjistil, že maloobchodní cena desek by byla o 50 vyšší. Tato námitka není důvodná. V přípravném řízení byl vyžádán znalecký posudek z oboru elektroniky a elektronického zařízení, který vypracoval doc. ing. J. V., CSc. Při cenovém hodnocení náhradních dílů vycházel původně ze seznamu z 5. 7. 1983, který obsahuje přehled dodávek náhradních dílů k NC strojům, a stanovil nákupní hodnotu desek částkou 177 379,- Kčs ve velkoobchodních cenách. Takto zjištěnou hodnotu náhradních dílů převzala i obžaloba. Znalec však současně uvedl, že desky uvedených typů v maloobchodní síti nebyly. Jejich maloobchodní ceny se neurčují, poněvadž nepodléhají dalšímu zdanění a nedostávají se do oběhu na vnitřní trh. Tuto skutečnost potvrdil i svědek V. S. v tom smyslu, že cena desek je určena výrobcem a schválena podnikem zahraničního obchodu. Maloobchodní ani velkoobchodní cena není vůbec stanovena, protože jde o zahraniční výrobky. Svědek J. M., vedoucí cenového oddělení n. p. Aero Vodochody, pak uvedl, že ceny uvedené ve skladové evidenci vycházejí z cen (v rubelech), uvedených ve fakturách, protože náhradní díly k NC strojům jsou nakupovány v socialistických zemích. Tato cena se přepočítává podle platného kursu na čs. koruny. Jde o tzv. realizační ceny výrobků, u nichž není stanovena maloobchodní cena, poněvadž nejsou určeny pro maloobchodní síť.

Při určení ceny věci, u nichž není stanovena maloobchodní cena, nelze vycházet z ceny vypočítané z velkoobchodní ceny, k níž by se připočítala daň z obrátu a dodatečná daň, protože by šlo o uměle vytvořenou cenu. V takových případech se cena věci určuje podle maloobchodní ceny srovnatelného výrobku. V daném případě však jde o výrobky nesrovnatelné s jinými výrobky na vnitřním trhu, a proto je třeba vycházet z tzv. realizační ceny (velkoobchodní cena těchto výrobků není stanovena), tj. ceny, za kterou nakoupil náhradní díly k NC strojům n. p. Aero Vodochody od podniku zahraničního obchodu (srov. č. 62/1973 sb. rozh. tr.). Krajský soud proto postupoval správně, když vycházel z tzv. realizační ceny a zjistil, že v době nákupu hodnota odcizených desek činila 173 685,68 Kčs.

Postup krajského soudu byl správný i v tom směru, když požádal znalce o zjištění hodnoty desek v době jejich odcizení obžalovaným, tzn. nejpozději na jaře 1983. Znalec pak vypočetl tzv. realizační ceny náhradních dílů v době odcizení. Na základě doplnku znaleckého posudku krajský soud správně stanovil hodnotu desek (náhradních dílů k NC strojům) částkou 91 151,60 Kčs v tzv. realizačních cenách.